

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.534/2015/4.szám

A Kúria a dr. Kiss Gyula ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VII. rendű, a személyesen eljáró VI. rendű felpereseknek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2014. május 8. napján kelt 2.M.85/2014/44. számú jogerős ítélete ellen a I-V. és VII. rendű felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán 2015. december 7. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.85/2014/44. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi I.-V. és VII. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül személyenként 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Felperesek a H.M.L.Zrt. (és jogelődje) alkalmazásában radarüzemeltető munkakörben eltöltött idejük karkedvezményre jogosító időként való elismerése iránti kérelmét a társadalombiztosítási szervek elutasították a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 8. § (1)-(3) bekezdése, 8/B. §-a, 43. § (2) bekezdése, a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (továbbiakban: Tny.vhr.) 1. számú melléklete, valamint a sugárvédelem hazai szabályozásáról szóló 4/1965.(XII.7.) EüM rendelet 1. § (1) bekezdése rendelkezéseire, továbbá az ÁNTSZ Országos Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutató Intézetek nyilvántartására és szakmai véleményére, a munkáltatói igazolásra, a Magyar Honvédség Közegészségügyi és Járványügyi Szolgálat szakvéleményére, valamint az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (ONYF) szakmai

álláspontjára hivatkozással.

A felperesek kereseti kérelmükben a társadalombiztosítási szervek határozatainak „megváltoztatását” és az általuk megjelölt időszak kordedvezményre jogosító időként való elismerését, másodlagosan a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra utasítását kérték arra figyelemmel, hogy a társadalombiztosítási szervek a tényállást nem tárták fel teljes körűen, a bizonyítékokat részben tévesen, részben iratellenesen, míg egyes bizonyítékokat egyáltalán nem értékelték. Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokait fenntartva, továbbá a jogszabálysértés hiányára hivatkozva.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában a bíróság idézte a Tny.vhr. 1. § (1) és (3) bekezdésében, 2. § (1)-(2) és (5) bekezdésében, a 7. § (1)-(2) bekezdésében, az 1. számú melléklet 10. pontjában írtakat. A bíróság megállapította, hogy a felperesek radarüzemeltetőként különböző beosztásokban, de a radarok környezetében végezték munkájukat. A bíróság ítélete szerint szakértő igénybevételét indokolta, hogy a felperesek által végzett munkafolyamat megegyezett-e a munkaköri jegyzékben szereplő munkaköri leírással, továbbá, hogy a felperesek által betöltött munkakörök ionizáló sugárzás hatása alatt végzett munkának minősülnek-e.

A bíróság megállapította, hogy a felperesek részére a munkáltató által fizetett sugárvédelmi pótlék a felperesek munkabérébe 1991. szeptember 1. napjától beépítésre került, az Országos Személyi Dozimetriai Szolgálat nyilvántartásában sem a felperesek, sem a munkahelyük, sem a munkáltatójuk nem szerepelt, a felperesek dozimetriai ellenőrzésen nem vettek részt és pótszabadságban sem részesültek, ami arra enged következtetni, hogy a munkáltató sem kezelte a felperesek által betöltött munkaköröket kordedvezményre jogosító munkakörnek. A munkáltató igazolása és a 7/1988.(VII.20.) SZEM rendelet előírásait szem előtt tartva az sem volt megállapítható, hogy a felperesek napi 3 óra időtartamban ionizációs sugárzás hatása alatt végezték volna munkájukat.

Az ítéleti érvelés szerint a felperesek az Országos Sugáregészségügyi és Sugárbiológiai Kutató Intézet (OSSKI) véleményében foglaltakkal szemben nem tudták bizonyítani, hogy naponta kellett a radarberendezéseken, azok üzemelése mellett, javítási munkát végezni.

A bíróság ... villamosmérnök által készített véleményt értékelhetetlennek, bizonyító erővel nem rendelkezőnek, csupán a fél nyilatkozatának tekintette.

A bíróság a szakkérdések megválaszolására az ÁNTSZ OSSKI-t, valamint a Magyar Honvédség Közegészségügyi és Járványügyi Szolgálatát megkereste, majd az ionizációs sugárzás létére, annak mértékére, a felperesek munkakörülményeire, ... foglalkozás-orvostan, munka-egészségügyi, igazságügyi szakértő által adott szakvélemény alapján megállapította, hogy a felperesek a korkedvezményre jogosító időként elismerni kért időszakban UTYOSZ és SELENIA radarok közelében dolgoztak, amelyek lágy röntgensugárzást hoztak létre. Az ionizáló sugárzás jelen volt, a készülék külső burkolata olyan anyagból készült, amely ezt a sugárzást elnyelte. A radarok javítását kikapcsolt állapotban kellett végezni. A radarok burkolatának megnyitásakor a készüléket az „interlock” kapcsolóval kellett kikapcsolni. A radarok kikapcsolt állapotban nem gerjesztettek ionizáló sugárzást.

A felperesek előadták, hogy amikor 12 órás munkarendben dolgoztak, négy radarberendezést kezeltek, amelyek közül kettő üzemelt, kettő pedig nem, amelyeken a karbantartásokat és javításokat végezték. A munkabeosztás szerint az adóteremben mindenki naponta 3-4 órát tartózkodott folyamatosan.

Arra nem volt fellelhető semmiféle dokumentum, hogy milyen gyakorisággal volt olyan hiba, amelyek feltárásához és javításához a radarberendezéseknek üzemelniük kellett, a védőburkolatot meg kellett nyitni. Az ilyen meghibásodások elhárításával kapcsolatos munkavédelem megteremtése és biztosítása a munkáltató kötelezettsége volt.

A szakértő álláspontja szerint olyan javítás, amely nyitott burkolat mellett került végrehajtásra, a teljes munkaidő rendkívül kis mértékében fordulhatott elő, és időtartama nem érthette el a napi 3 órát, ekkor az ionizáló sugárzás egészségkárosító kockázata a felperesek vonatkozásában nem volt jelentős.

A szakértő hivatkozott német, amerikai kutatásokra és szakmai leírásokra. Kiemelte, hogy szabályszerű működtetés és ép burkolat esetén a felperesek által végzett munka nem minősült ionizáló sugárzás hatása alatt végzett munkának.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megállapította, hogy a radarberendezések által kibocsátott ionizáló sugárzást a berendezések kialakítása, az árnyékolás, a karbantartás előírásai elfogadható szintre csökkentették. A radarüzemeltetők tevékenysége, az ionizáló sugárzás, mint egészségkárosító kockázati tényező nem jelentett fokozott megbetegedési kockázatot.

A bíróság bizonyítatlanság okán nem fogadta el, hogy a felperesek napi rendszerességgel üzemelés közben javították a radarokat és, hogy az elismerni kért években naponta több mint 3 órát kitett

volna ez a tevékenységük. A bíróság jelentősnek értékelte, hogy a munkáltató is sugárvédelmi (veszélyességi) pótlékot fizetett a felpereseknek és nem ionizáló sugárártalmi pótlékot, továbbá, hogy a felperesek egészségügyi szűrővizsgálatára nem az ionizáló sugár jelenléte miatt volt szükség.

Az ítéleti érvelés szerint a bizonyítékok, különösen az OSSKI és ... igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján az volt megállapítható, hogy a felperesek által végzett munka nem minősült ionizáló sugárzás hatása alatt végzett munkának, a „felperesek nem tartoztak a Tny.vhr. 1. számú melléklete 10. munkaköri főcsoportja rendelkezései hatálya alá”.

A jogerős ítélet ellen I.-V. és VII. rendű felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel annak hatályon kívül helyezése és „kereseti kérelmüknek megfelelő” határozat meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérve a Pp. 3. § (3) bekezdése, 221. § (1) bekezdése és 206. § (1) bekezdése, valamint a Tny.vhr. 2. §-a és 7. §-a sérelmét állítva. Kérték felülvizsgálati eljárás költségük megfizetésére is kötelezni az alperest.

A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert a bíróság figyelmen kívül hagyta a tényállás megállapításánál azt a bizonyított tény, hogy a radarberendezés ólomköpeny borítása sérült volt és a megfigyelő ablak beépítése miatt nem volt egybefüggő. A szakvélemény abból a feltételezésből indult ki, hogy az ólomköpeny borítás (megfelelő állapotú) elnyeli az ionizációs sugárzást annak ellenére, hogy a felperesek bizonyították, hogy az ólomköpeny hibás és sérült volt. Ezen tény figyelmen kívül hagyása miatt jutott a bíróság azon téves következtetésre, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy napi 3 órát elérő időtartamban ionizációs sugárzásnak kitett munkát végeztek.

A bíróság tévesen és a szakvéleményekkel ellentétesen állapította meg, hogy az UTYOSZ és a SELENIA radarok működés közben lágy röntgensugárzást hoztak létre, mivel a szakvélemény egyértelműen rögzíti, hogy a radarok ionizáló sugárzást hoznak létre, mely az egészségre káros sugárzásnak minősül. A bíróság érvelésével szemben a lefolytatott bizonyítás eredményeképp megállapítható, hogy felperesek a karbantartási munkákat kizárólag a működő, nagyfeszültség alatt lévő radarberendezéseken, nyitott ajtónál végezték, mivel zárt ajtónál ezek a munkák elvégzése lehetetlen lett volna.

A bíróság iratellenesen - „felperesek személyes előadása, munkáltatói igazolás, ... tanúvallomása, hibás ólomköpeny

bizonyítása ellenére" - állapította meg, hogy a felperesek nem tudták bizonyítani, hogy az ionizáló sugárzásnak kitett munkahelyen napi legalább 3 órán át munkát végeztek. A bíróság a Pp. 221. §-a sérelmével nem indokolta, csupán megállapította a 3 órát meghaladó munkavégzésnek, mint korkedvezményre jogosító feltételnek a hiányát.

A bíróság tévesen, csak a felpereseket terhelő bizonyítási kötelezettséggel foglalkozott ítéletében, az alperes bizonyítási terhét és kötelezettségeit figyelmen kívül hagyta. A bíróság tévesen állapította meg, hogy a felpereseknek kellett volna bizonyítani, hogy napi 3 órán át ionizáló sugárzás hatása alatt, nyitott adószekrény mellett végezték a munkájukat. Sérelmezték a felperesek, hogy a bíróság nem értékelte, hogy a munkáltató sugárvédelmi pótlékot állapított meg, továbbá, hogy a felpereseknek évente rendszeresen orvosi vizsgálaton kellett részt venniük.

A felperesek érvelése szerint a bíróság jogellenesen vonta le a bizonyítékokból a következtetést és tévesen értelmezte a Tny.vhr. rendelkezéseit, amikor megállapította, hogy a felperesek munkahelye nem minősül korkedvezményre jogosító munkahelynek, mivel „a felperesek munkáltatója a rendelet hatálya alá tartozik, továbbá, hogy a felperesek munkaköre nem azonosítható egyetlen más, a Tny.vhr. 1. számú mellékletében felsorolt korkedvezményre jogosító munkakörrel sem". A bíróság ítéleti érvelésével szemben - és e körben a jogerős ítélet a Tny.vhr. 5. § a) és b) pontját sérti - a tartalmi azonosság megállapítható a munkakörök elnevezésbeli különbsége ellenére is. Azt, hogy a betöltött munkakör korkedvezményre jogosít-e vagy sem, nem szakkérdés, hanem jogkérdés, és az ezzel ellentétes ítéleti érvelés jogsértő.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, a tényállást - a bizonyítási eljárás eredményeként - azokat helyesen értékelve - helyesen állapította meg és helyes az azokból levont jogi következtetés is. Az alperes kérte a felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére kötelezni felpereseket.

Az alperes kiemelte felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy a Tny. 8. § (1) bekezdése szerint, aki a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végez, korkedvezményben részesül. A felperesek munkáltatójára a Tny.vhr. 1. számú melléklete, a korkedvezményre jogosító munkakörök jegyzéke 10. munkaköri főcsoportja (ionizációs sugárzás hatása alatt végzett munka) hatálya kiterjedt. A jogosultság speciális feltétele, az ionizációs sugárzás hatása alatt (a nemzetgazdaság egész területén) legalább tényleges napi 3 órán át történő munkavégzés.

A szakvéleményből megállapítható, hogy a radarok megfelelő védelmi berendezéssel árnyékolással voltak ellátva, így - zárt adószekrény mellett - a felperesek szervezetét nem érte a korkedvezményre jogosító ionizációs sugármérték. Tényleges sugárterhelés hiányában korkedvezményt nem lehet megállapítani.

Amennyiben a radarok védelmi rendszere nem volt megfelelő - amelyet a felperesek bizonyítani nem tudtak - az nem eredményezhet korkedvezményre jogosultságot, legfeljebb a munkáltató kártérítési felelősségét alapozhatja meg.

A bizonyítékok közül a 12 órás munkarend, a doziméter használatának hiánya közvetve, a szakvélemények és az ONYF állásfoglalása közvetlenül a társadalombiztosítási szervek határozatainak és a jogerős ítéletnek a jogszerűségét támasztják alá. Ezek cáfolatára nem alkalmas sem a felperesek részére fizetett sugárvédelmi pótlék, sem ... - nem aggálytalan - tanúvallomása. Alperes állításait, mely szerint felperesek nem jogosultak korkedvezményre, kétséget kizáróan bizonyította, ugyanakkor felperesek állításait bizonyítani nem tudták, csupán benyomásokra, vélelmekre és fényképekre hivatkoztak.

Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben felhozott jogszabályokat nem sérti, a bíróság értékelte a bizonyítékokat, azok alapján a tényállást feltárta, rögzítette a bizonyítékok közötti összefüggést, megjelölve azt is, hogy milyen bizonyítékot, milyen okból nem vett figyelembe, a jogerős ítélet a jogszabályok helyes értelmezésén alapul.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perben eljáró munkaügyi bíróság az eljárásakor és érdemi határozat meghozatalakor követette-e el törvénysértést. Ennek körében vizsgálta a Kúria a munkaügyi bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás anyagát, a bizonyítás módját, a megállapított tényállás helyességét és az azon alapuló döntés jogszabályoknak való megfelelését.

Peradat, hogy felperesek a H.C.Zrt. (jogelődje a L. R. I.) alkalmazásában álltak radarüzemeltető beosztásban. A munkáltató igazolása szerint 1976. szeptember 1-től 1988. június 13-ig UTYOSZ típusú szovjet gyártmányú radarberendezés, míg 1988. december 22-től 2006. május 8-ig SELENIA típusú olasz gyártmányú radarberendezés, majd 2006. szeptember 22-től kezdődően RAYTHEON típusú angol-kanadai gyártmányú radarberendezés üzemelt, amelyek

közvetlen közelében dolgoztak teljes munkaidőben (napi 3 órát meghaladóan) a felperesek. Felperesek nyilvántartó lapjára nem került feljegyzésre, hogy a sugárártalmi pótlék a munkabérükbe beépítésre került, felperesek doziméterrel nem rendelkeztek, továbbá évente részt vettek sugárveszély miatt a kötelező egészségügyi vizsgálaton.

Felpereseknek, mint radarüzemeltetőknek munkaköri feladatuk volt (csatolt munkaköri leírás tanúsága szerint) az üzemeltetett berendezések műszaki paramétereinek állandó ellenőrzése, szükség esetén azonnali és szakszerű beavatkozás, feltételek megléte esetén a berendezések javítása, a hibák analizálása, javaslat a bekövetkezésük lehetséges elkerülésére, az előírt időszakos mérések, utasítások elvégzése stb. A felperesek dozimetriai ellenőrzésen nem vettek részt, pótszabadságban nem részesültek.

A Tny. 8/B. §-a szerint, aki 2010. december 31. előtt a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végzett, az a 2006. december 1-jén hatályos rendelkezések szerint részesülhet korkedvezményben. Vagyis a korkedvezmény egyik alapkövetelménye, hogy a szervezetet fokozottan igénybe vevő, illetve egészségre különösen ártalmas munkavégzést igazoljon az ezen kedvezmény jogosultja.

A kedvezményre jogosító munkakörben töltött idő igazolása elsősorban a társadalombiztosítási nyilvántartások szolgálnak alapul. Ennek hiányában az egyéb korabeli okirattal, továbbá a munkáltató, illetőleg a jogutódja által az eredeti nyilvántartások alapján kiállított igazolással bizonyítható.

A perbeli időben (2006. december 31-ig hatályos) releváns, a Tny. 8/B. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Tny.vhr. 2. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a korkedvezményre jogosító munkakörök (munkahelyek) jegyzékét az 1. számú melléklet tartalmazza. Az (5) bekezdés kimondja, és ezen a rendelkezésen több kúriai iránymutató eseti döntés is alapul (Mfv.III.11.066/2011/4., Mfv.III.10.971/2009/4., BH 2013.315.), hogy a munkakörök, munkahelyek jegyzékében felsorolt munkaköri meghatározásokat kiterjesztően értelmezni nem lehet. Az abban használt meghatározástól eltérő megjelölésű munkakört csak akkor lehet korkedvezményre jogosító munkakörnek tekinteni, ha az

- a) eltérő megjelölés a jegyzékben felsorolt munkakörnek szűkített meghatározása, vagy
- b) az eltérés csak az elnevezésben mutatkozik, maga a munkakör a munkaköri leírásból megállapíthatóan a jegyzékben felsorolt munkakörrel azonos.

Fokozottan érvényesül az azonosításnál a munkaköri leírásnak a szerepe akkor, amikor a munkakör elnevezése nem egyezik meg szó

szerint vagy egyáltalán nem egyezik meg a jegyzékben szereplő elnevezéssel. Ilyen esetben a munkakör pontos leírása ad alapot az azonosításra és ennek következtében arra, hogy az elnevezésben fennálló eltérés ellenére is valamely munkakör korkedvezményre jogosító munkakörként nyerhessen elismerést. A kialakult gyakorlat szerint olyan esetben, amikor az azonosítás kérdése felmerül, nem elegendő az, hogy a tevékenység összefüggésben legyen valamelyik korkedvezményre jogosító munkakörök jegyzékében feltüntetett munkakörrel, hanem szükséges a tartalmában azonos tevékenység fennállása.

A bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás körében megkereste az OSSKI-t, a MH KÖJÁL Szolgálatát, beszerezte dr. Nagy Marcell igazságügyi szakértő szakvéleményét, amelyekből megállapította, hogy a felperesek által végzett munka nem minősül ionizáló sugárzás hatása alatt végzett munkának, felperesek nem tartoznak az 1. számú melléklet 10. pontja hatálya alá. A felperesek nem tudták bizonyítani, hogy a radarokat üzemelő állapotban, a vizsgált évek során naponta legalább 3 órán át működés közben vagy nyitott ajtónál javították.

A felperesek felülvizsgálati kérelmüket a Pp. 206. § (1) bekezdésére alapították.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 1999.44., BH 2012.179.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálata eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutottak-e. A Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelté és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz (Mfv.III.10.553/2013/7., Mfv.III.10.136/2015/8., Mfv.III.10.056/2014/6.). A jogerős ítélet ilyen fogyatékoságban nem szenved.

A bíróság tévesen értelmezte és ezáltal mellőzte a bizonyítékok köréből ... tanúvallomását és írásbeli nyilatkozatát, amikor azt a felperesek előadásaként értékelte. ... írásbeli és szóbeli nyilatkozata tanúvallomás, amely a felperesek állításainak bizonyítására nem volt alkalmas.

Tévesen hivatkoztak a felperesek a felülvizsgálati kérelemben ...- jelen per VII. rendű felperesének - előadására, mint tanúvallomásra, valamint arra, hogy személyes előadásukkal bizonyították, hogy kordedvezményre jogosító feltételek - 3 órán át ionizáló sugárzás hatása alatt végezték a munkájukat -, teljesültek, mivel a fél előadása nem bizonyíték, csupán a fél nyilatkozata.

Helytállóan hivatkoztak a felperesek arra, hogy az ágazati hatály - a nemzetgazdaság egész területére kiterjed - így a felperesek munkahelyére is, azonban nem feltétel nélkül, hanem csak abban az esetben, ha naponta legalább 3 órán át ionizáló sugárzás hatása alatt végezték munkájukat, mely utóbbit a felperesek - őket terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére - nem tudtak bizonyítani.

A bíróság ítéletében rögzítette a tényállást, hivatkozott a bizonyítékokra, azokat értékelte, mérlegelte. A jogerős ítélet indokolásából meg lehet állapítani, hogy a bizonyítékok milyen értékelése alapján jutott a munkaügyi bíróság az ítéleti döntését megalapozó következtetésekre.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésén túl a jogerős ítélet Pp. 3. § (3) bekezdésébe ütközését is állították.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésztett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezései hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A felpereseket terhelte a bizonyítási kötelezettség az általuk betöltött radarüzemeltetői munkakörnek a Tny.vhr. 1. számú mellékletének 10. pontjában az ionizációs sugárzást kibocsátó berendezéssel dolgozó szerelő, szervizelő, meős munkakörrel való megfelelése tekintetében, továbbá, hogy ionizáló sugárzás hatása alatt végezték munkájukat naponta legalább 3 óra időtartamban. Ezen kötelezettségeiknek a felperesek nem tudtak eleget tenni, saját előadásaikon kívül semmiféle nyilatkozat, okirat nem állt a rendelkezésre állásaik bizonyítására. Önmagában a sugárvédelmi pótlékban részesülés és az éves egészségügyi vizsgálaton való

részvétel a kordedvezményre jogosultságot nem alapozza meg. A felperesek nyilatkozatainak az OSSKI, a MH KÖJÁL Szolgálat és dr. Nagy Marcell szakvéleményei ellentmondanak. Továbbá a társadalombiztosítási szervek határozatainak jogszerűségét támasztja alá, hogy a felperesek pótszabadságban nem részesültek, dozimétert nem kaptak, heti 40 órás munkarendben dolgoztak.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben hivatkoztak arra is, hogy a bíróság ítéletével a Pp. 221. § (1) bekezdés rendelkezéseit sértette.

A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A jogerős ítélet indokolásából megállapítható, hogy a bíróság milyen jogszabály értelmezés eredményeként és a bizonyítékok milyen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felülvizsgálni kért társadalombiztosítási határozatok a felperes által vitássá tett körben megfelelnek a jogszabályoknak.

A felülvizsgálni kért ítélet indokolása a fenti követelményeknek megfelel, az ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdése, 3. § (3) bekezdése és 221. § (1) bekezdése rendelkezéseit sem sérti, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a I-V. és VII. rendű felpereseket.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2015. december 7.

Dr. Zanathy János sk. tanácselnök, Dr. Farkas Katalin sk. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

tisztviselő